

РЕШЕНИЕ

№ 2998

гр. София, 07.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 20.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **13662** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от И. С. Д., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № Р-22221017002076-091-001/15.08.2018 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Жалбоподателят обжалва ревизионния акт в частта, с която са определени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъка върху доходите на физическите лица за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г., съответно в размер на 3449, 68 лв. и лихви от 2207, 54 лв. за 2011 г., 486, 65 лв. и лихви от 261, 61 лв. за 2012 г., 1139, 18 лв. и лихви от 496, 65 лв. за 2013 г., 341, 38 лв. и лихви от 114, 14 лв. за 2014 г., 1064, 24 лв. и лихви от 246, 88 лв. за 2015 г., 345, 98 лв. и лихви от 45, 27 лв. за 2016 г. или общо установени задължения в размер на 10 199, 20 лв. Претендират се разности.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221017002076-020-001/06.04.2017 г., изменена със заповед № Р-22221017002076-020-002/13.07.2017 г., заповед №

P-22221017002076-020-003/10.01.2018 г. издадени от В. В. В., началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. С. Д. за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. На ревизираното лице, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, са връчени екземпляри от заповедите за възлагане на ревизия. Със заповедта за възлагане на ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията. Изготвен е ревизионен доклад № P-22221017002076-092-01/12.07.2018 г., същият е връчен на ревизираното лице, съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК. Констатациите в ревизионния доклад са възприети напълно от ревизиращите органи и е издаден обжалвания в производството пред настоящата инстанция ревизионен акт.

В хода на ревизионното производство са били извършени насрещни проверки на други задължени лица на основание чл. 45 от ДОПК, резултатите от които са отразени на стр. 2 – стр. 7 от ревизионния доклад. Предприети са действия за събиране и обезпечаване на доказателства, извършени са и други процесуални действия (на основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи, на основание чл. 37 и чл. 57 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица, направена е справка в службата по вписванията, направена е справка за превозни средства, направена е справка относно декларираните имоти, пътни превозни средства, плавателни и въздухоплавателни средства, извършена е проверка в централна база данни „справки по чл. 57 от ЗДДФЛ и чл. 73 за изплатени суми от търговски дружества, извършена е проверка в информационната система на НАП „VAT“, извършена е справка за актуално състояние на всички трудови договори за И. С. Д., при която е установено, че за ревизирания период лицето няма регистрирани трудови договори. В резултат на събраните доказателства данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122 – чл. 124 от ДОПК, при съобразяване на обстоятелството, че при извършена съпоставка за периода от 2011 г. до 2016 г. е установено превишаване на стойността на извършените разходи над декларираните доходи и/или внесени парични средства в банкови сметки, за които не е установен източникът на доходи.

По отношение на финансовата 2011 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 224391200614985/20.04.2012 г., в която е декларирали годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 8269, 80 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 826, 98 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 826 лв. е бил внесен на 20.04.2012 г. В хода на ревизионното производство е установено, че по банковата сметка на жалбоподателя са получени суми в размер на 16 000 евро (31 293, 28 лв.) от Ю. Н. С., като основание е посочено покупка на имот. Представен е нотариален акт № 125, том 2, рег. № 3457, дело 214/2011 г. от 02 май 2015 г., съгласно който И. С. Д. продава на Ю. Н. С. и С. А. С. апартамент, находящ се в [населено място], [улица] за сумата от 9010 евро. Съгласно декларация от 2 май 2011г. лицата декларират, че действителната продажна цена на имота е в размер на 24 700 евро, от която сума 8700 евро продавачът заявява, че е получил от купувачите в деня на

подписването на нотариалния акт за покупко-продажба, а остатъкът от 16 000 евро ще бъде изплатен на продавача със заемни средства, отпуснати на купувачите от [фирма] след вписване на договорна ипотека в полза на банката и представяне на удостоверение за тежести. Органите по приходите са направили извода, че действително доходът, получен от продажбата на недвижимия имот от ревизираното лице е необлагаем доход, но реалната сума, получена от лицето е в размер на 9010 евро, а разликата в размер на 15 690 евро (30 686, 97 лв.) е доход, който не е бил деклариран от И. С. Д. в годишната му данъчна декларация за 2011 г., той е с недоказан произход и следва да се определи като друг облагаем доход, поради обстоятелството, че не са налице доказателства, че той е необлагаем. Като резултат на това обстоятелство, сумата в размер на 30 686, 97 лв. е прибавена към данъчната основа за облагане на лицето за 2011 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 8269, 80 лв.

За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 15 200 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3800 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирания период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 20 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 5000 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 247, 10 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларираните в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2011 г. в размер на 15 200 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги.

-по отношение на необявените доходи с недоказан произход органите по приходите са взели предвид сумата от 30 686, 97 лв. (посочена по-горе).

-по отношение на доходи от продажба на недвижимо имущество органите по приходите са установили, че на 02.05.2011 г. ревизираното лице е продало свой недвижим имот в [населено място], [улица] за сумата от 9010 евро (17 622, 03 лв.), установено е също така, че е продало гараж с площ от 18, 830 кв.м., находящ се в [населено място], [улица] за сумата от 4966, 10 лв., като в имуществената декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК И. С. Д. е посочил стойност на сделката в размер на 3500 евро, но не е представен нотариален акт, органите по приходите са съобразили сумата, посочена в справката от службата по вписванията, която е в размер на 4966, 10 лв. Органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 2628, 66 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на

20.59 лв., приходи от изплатена щета в размер на 254. 51 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 5094, 32 лв.

-по отношение на разходите за придобиване на недвижимо имущество е установено, че И. С. Д. е придобил апартамент в [населено място], [улица], вх. В за сумата от 57 000 евро (111 482, 31 лв.), като е сключен договор за ипотечен кредит с ТБ [фирма] за кредит в размер на 37 000 евро (72 365, 71 лв.).

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размерна 3130, 20 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 826, 98 лв., или общо разходи в размер на 3957, 18 лв., съобразили са разходи за погасяване на кредит в размер на 7360, 36 лв., разходи за застраховки в размер на 128, 05 лв., разходи за банкови такси в размер на 1988, 45 лв., комисионни и нотариални такси в размер на 2083, 94 лв. или общо други разходи в размер на 4072, 39 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2011 г. не е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи, но е установено наличие на недеklarирани доходи подлежащи на облагане, като на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 42 756, 77 лв. (8269, 80 лв. + 30 686, 97 лв. + 3800 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ органите по приходите са приели, че И. С. Д. дължи данък върху доходите в размер на 4275, 68 лв. за 2011 г. (42756, 77 лв. x 10%), като при съобразяване на обстоятелството на внесен данък в размер на 826 лв. са определили данък за довносяне в размер на 3448, 70 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗРДТДПДВ са определили, че за навнесените в срок суми се дължи лихва.

По отношение на финансовата 2012 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 224391300503190/29.04.2013 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 6049, 73 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 604, 97 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 604, 97 лв. е бил внесен на 08.07.2013 г., като е била платена лихва в размер на 11.20 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 12 400 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3100 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето

за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирия период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 20 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 559, 23 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларирани в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 12 400 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги.

-органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 3285, 83 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на 13.60 лв., приходи от изплатена щета в размер на 165. 54 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 4015, 43 лв.

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размер на 3250, 27 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 604, 97 лв., разходи за местни данъци и такси в размер на 160. 19 лв. или общо разходи в размер на 4015, 43 лв., съобразили са разходи за погасяване на кредит в размер на 7275, 01 лв., разходи за застраховки в размер на 351, 65 лв., разходи за банкови такси в размер на 182, 03 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2012 г. е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 1766, 47 лв. Прието е, че това е доход с неустановен произход, който лицето не е декларирано в годишната декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, за извършването на тези разходи и парични средства, внесени в банкови сметки, ревизираното лице е разполагало с доходи в същия размер, които не са декларирани и подлежат на облагане по реда на ЗДДФЛ. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 10 916, 20 лв. (6049, 73 лв. + 1766, 47 лв. + 3100 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 1091, 62 лв. за 2012 г. (10 916, 20 x 10%), като при съобразяване на обстоятелството, че е внесен данък в размер на 604, 97 лв., дължимият данък е в размер на 486, 65 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените суми е определена и дължимата лихва.

По отношение на финансовата 2013 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10005523/24.04.2014 г., в която е деклариран годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на

10 314, 60 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1031, 46 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 1031 лв. е бил внесен на 25.06.2014 г., начислена е лихва в размер на 16, 06 лв., като е била платена лихва в размер на 9.20 лв. В хода на ревизионното производство е установено, че по банкова сметка на ревизираното лице са получени суми в размер на 1500 лв. от А. Г. С., като основание е посочено захранване на сметка, в хода на ревизионното производство ревизираното лице не е посочило доказателства относно основанията за получаване на тази сума. Органите по приходите са направили извода, че сумата представлява недеklarиран доход от И. С. Д. за 2013 г., като по този начин сумата от 1500 лв. е прибавена към данъчната основа за облагане на лицето за 2013 г., която по годишната данъчна декларация е в размер на 10 314, 60 лв. В хода на ревизионното производство е установено, че по банкова сметка на ревизираното лице са получени суми в размер на 5349, 67 лв. от В. К. с посочено основание плащане по ИД 3041/2012. Съобразно писмените обяснения от И. С. Д. сумата представлява частично плащане след удържане на таксите за частен съдебен изпълнител по и.д. № 3041/2012 т. от името на негови доверители – М. Д., А. Д. и Г. Д. в качеството им на наследници на М. Д. (първи братовчед на ревизираното лице), като правната помощ е била оказана на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Органите по приходите са направили извода, че не са представени доказателства, че сумата е била предадена от И. С. Д. на неговите доверители, поради което е налице основание да се твърди, че получената сума е възнаграждение за извършена услуга и/или облагаем доход от друг източник, поради това, че не са представени доказателства, че доходът е необлагаем. Направен е извода, че сумата в размер на 5349, 67 лв. следва да бъде прибавена към данъчната основа за облагане на лицето за 2013 г., която по годишната данъчна декларация е в размер на 10 314, 60 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 18 150 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4537, 50 лв.

Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирия период, органите по приходите не са съобразили декларирания от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 18 000 лв. (от трудови

възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 1401, 38 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларирани в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 18 150 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги, установено е изплатено възнаграждения та лицето от адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в размер на 9600 лв.

-необявените доходи с недоказан произход са в размер на 6849, 67 лв. (1500 + 5349, 67 лв.)

-органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 3242, 99 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на 10.91 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума.

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 4758, 31 лв.

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размер на 3297, 90 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1031, 46 лв., разходи за местни данъци и такси в размер на 160. 19 лв. или общо разходи в размер на 4489, 55 лв., съобразили са разходи за погасяване на кредит в размер на 7325, 68 лв., разходи за застраховки в размер на 156, 71 лв., разходи за банкови такси в размер на 166, 28 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2013 г. не е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи, но е установено наличие на недеklarирани доходи подлежащи на облагане, като на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 21 701, 77 лв. (10314, 60 лв. + 1500 лв. + 5349, 67 лв. + 4537, 50 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ органите по приходите са приели, че И. С. Д. дължи данък върху доходите в размер на 2170, 18 лв. за 2013 г. (21701, 77 лв. x 10%), като при съобразяване на обстоятелството на внесен данък в размер на 1031 лв. са определили данък за довносяне в размер на 1139, 18 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗРДТДПДВ са определили, че за невнесените в срок суми се дължи лихва.

По отношение на финансовата 2014 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10006069/29.04.2015 г., в която е декларирал годишна данъчна

основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 5778, 90 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 577, 89 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за донасяне в размер на 577, 89 лв. е бил внесен на 23.07.2015 г., начислена е лихва в размер на 13, 48 лв., като е била платена лихва в размер на 2.98 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 11 810 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 2952, 50 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирия период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 16 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 1540, 07 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларирани в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 11 810 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги, като са декларирани 9600 лв. изплатени възнаграждения от адвокатско дружество „Балкански и партньори“.

-органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 4600, 16 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на 5.65 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума.

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 3729, 60 лв.

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размер на 3078, 60 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на

577, 89 лв., разходи за местни данъци и такси в размер на 162. 40 лв. или общо разходи в размер на 3818, 489 лв., съобразили са разходи за погасяване на кредит в размер на 6888, 42 лв., разходи за банкови такси в размер на 356, 30 лв., разходи за покупка на стоки в размер на 1135, 17 лв., разходи за хранване на кредитна карта в размер на 1477 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2014 г. е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 452, 39 лв. Прието е, че това е доход с неустановен произход, който лицето не е декларирало в годишната декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, за извършването на тези разходи и парични средства, внесени в банкови сметки, ревизираното лице е разполагало с доходи в същия размер, които не са декларирани и подлежат на облагане по реда на ЗДДФЛ. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 9183, 79 лв. (5778, 90 лв. + 452, 39 лв. + 2952, 50 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 981, 38 лв. за 2014 г. (9183, 79 x 10%), като при съобразяване на обстоятелството, че е внесен данък в размер на 577 лв., дължимият данък е в размер на 341, 38 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените суми е определена и дължимата лихва.

По отношение на финансовата 2015 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10011135/22.04.2016 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 10 201, 50 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1020, 15 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за донасяне в размер на 1020 лв. е бил внесен на 28.12.2016 г., начислена е лихва в размер на 10, 50 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 19 279 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4817, 50 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирания период, органите по приходите не са съобрази декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 20 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като

са определили начално салдо в размер на 0.00 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 1002, 89 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларираните в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 19 270 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги, като са декларираните 12 100 лв. изплатени възнаграждения от адвокатско дружество „Балкански и партньори“.

-органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 4600, 16 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на 1.05 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума.

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 4382, 55 лв.

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размер на 4251 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1020, 15 лв., или общо разходи в размер на 5271, 15 лв., съобразили са разходи за погасяване на кредит в размер на 7137, 33 лв., разходи за придобиване на моторно превозно средство в размер на 7300 лв., разходи за банкови такси в размер на 101, 67 лв., разходи за покупка на стоки в размер на 567, 63 лв., разходи за хранене на кредитна карта в размер на 4600 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2015 г. е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 5823, 37 лв. Прието е, че това е доход с неустановен произход, който лицето не е декларирано в годишната декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, за извършването на тези разходи и парични средства, внесени в банкови сметки, ревизираното лице е разполагало с доходи в същия размер, които не са декларираните и подлежат на облагане по реда на ЗДДФЛ. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 20842, 37 лв. (10 201, 50 лв. + 5823, 37 лв. + 4817, 50 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 2084, 24 лв. за 2015 г. (20842, 37 x 10%), като при съобразяване на обстоятелството, че е внесен данък в размер на 1020 лв., дължимият данък е в размер на 1064, 24 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените суми е определена и дължимата лихва.

По отношение на финансовата 2016 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10001683/30.03.2017 г., в която е деклариран годишна данъчна

основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 7009, 80 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 700, 98 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за донасяне в размер на 700 лв. е бил внесен на 30.03.2017 г. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 13 800 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3450 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

По отношение на доходите

-във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирия период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 15 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв.

-по отношение на наличните парични средства по банкови сметки на лицето са установени такива в размер на 1337, 81 лв.

-по отношение на доходи от друга стопанска дейност е установено обстоятелството на декларираните в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 13 800 лв., представляващи доходи от адвокатски услуги, като са декларираните 13 800 лв. изплатени възнаграждения от адвокатско дружество „Балкански и партньори“.

-органите по приходите са взели предвид получените от лицето доходи от рента в размер на 5257, 32 лв., начислени лихви за олихвяване на банкови сметки в размер на 4.72 лв.

По отношение на разходите

-по отношение на разходите за издръжка и живот органите по приходите са отразили 0.00 лв. поради декларирано от лицето обстоятелство, че не може да посочи точна сума.

-по отношение на комуналните разходи са определили такива общо в размер на 3910, 92 лв.

-по отношение на разходите за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения органите по приходите са съобразили направените разходи за задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО в размер на 3340, 20 лв. и разходи за данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 700, 98 лв., или общо разходи в размер на 4041, 18 лв., съобразили са разходи за

погасяване на кредит в размер на 7013 лв., разходи за банкови такси в размер на 165, 47 лв., разходи за покупка на стоки в размер на 33, 20 лв., разходи за захранване на кредитна карта в размер на 50 лв.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2016 г. не е установено превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 122, ал. 4 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 10459, 80 лв. (7009, 80 лв. + 3450 лв.). На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 1045, 98 лв. за 2016 г. (10459, 80 x 10%), като при съобразяване на обстоятелството, че е внесен данък в размер на 700 лв., дължимият данък е в размер на 345, 98 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените суми е определена и дължимата лихва.

На ревизираното лице е било връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, че данъчната основа за облагане по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода от 2011 г. до 2016 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред по-горестоящия административен орган, който не се е произнесъл в предвидения за това срок и следва да се приеме, че е мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество същата е основателна.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт в частта, с която са определени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъка върху доходите на физическите лица за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г., съответно в размер на 3449, 68 лв. и лихви от 2207, 54 лв. за 2011 г., 486, 65 лв. и лихви от 261, 61 лв. за 2012 г., 1139, 18 лв. и лихви от 496, 65 лв. за 2013 г., 341, 38 лв. и лихви от 114, 14 лв. за 2014 г., 1064, 24 лв. и лихви от 246, 88 лв. за 2015 г., 345, 98 лв. и лихви от 45, 27 лв. за 2016 лв. или общо установени задължения в размер на 10 199, 20 лв. Правните си изводи съдът ще направи хронологично по отношение на всеки един от ревизираните периоди, като съобразно задължението си за решаване на спора по същество съобразно чл. 160, ал. 1 от ДОПК ще определи и дължимите данъци по реда на ЗДДФЛ за всеки един от данъчните периоди от страна на И. С. Д..

По отношение на данъчен период 2011 г.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува, същите правилно са установени от органите по приходите, доводи за неправилно установени от органите по приходите факти не се съдържат и в жалбата. От

събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 224391200614985/20.04.2012 г., в която е декларирали годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 8269, 80 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 826, 98 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 826 лв. е бил внесен на 20.04.2012 г. От събраните по делото доказателства се установява, че по банковата сметка на жалбоподателя са получени суми в размер на 16 000 евро (31 293, 28 лв.) от Ю. Н. С., като основание е посочено покупка на имот. Представен е нотариален акт № 125, том 2, рег. № 3457, дело 214/2011 г. от 02 май 2015 г., съгласно който И. С. Д. продава на Ю. Н. С. и С. А. С. апартамент, находящ се в [населено място], [улица] за сумата от 9010 евро. Съгласно декларация от 2 май 2011 г. лицата декларират, че действителната продажна цена на имота е в размер на 24 700 евро, от която сума 8700 евро продавачът заявява, че е получил от купувачите в деня на подписването на нотариалния акт за покупко-продажба, а остатъкът от 16 000 евро ще бъде изплатен на продавача със заемни средства, отпуснати на купувачите от [фирма] след вписване на договорна ипотека в полза на банката и представяне на удостоверение за тежести. Като доказателство по спора е представен предварителен договор от 08 април 2011 г. за покупко-продажба на посочения недвижим имот, съгласно който купувачите се задължават да платят на продавача сумата от 24 700 евро, както следва – сумата от 16 000 евро ще бъде със заемни средства от ТБ [фирма], а останалата сума в размер на 8700 евро – с лични средства. Банката следва да преведе дължимата сума по сметка на продавача в ТБ [фирма], IBAN BG 39 RZBB 9155 1000 889 796 след представяне на посочени документи (нотариален акт за покупко-продажба на имота, вписана договорна ипотека в полза на банката, удостоверение за тежести на имота). Съгласно чл. 3 от предварителния договор купувачите заплащат на продавача в деня на сключване на договора капаро в размер на 2500 евро, което остава на съхранение в дружеството посредник [фирма] в срок до нотариалното прехвърляне на имота.

Съгласно чл. 4 от предварителния договор купувачите се задължават да заплатят остатъка от договорената по чл. 2 цена в размер на 8700 евро по посочената в чл. 2 банкова сметка на продавача в деня на прехвърляне на собствеността върху имота пред нотариус, но не по-късно от 09.05.2011 г. Като доказателства в хода на ревизионното производство са представени (същите са приети като доказателства по спора и в съдебното производство) и вносна бележка от ТБ [фирма], клон Р. от 02.05.2011 г. за внесени от жалбоподателя 6200 евро по посочената в предварителния договор негова банкова сметка, представляващи сумата за имота, заплатена от купувачите със собствени средства (2500 евро капаро + 6200 евро или общо 8700 евро), нареждане за превод от „Пощенска банка (Ю. Еф Д. България“ АД) от 05.05.2011 г. за преведени от купувача Ю. Н. С. сума в размер на 16 000 евро с посочено

основание покупка на имот, като в бордерото е посочено името на И. С. Д., както и е посочена банковата му сметка в ТБ [фирма], посочена също така и в предварителния договор за покупко-продажба на недвижимия имот. Като доказателство по спора е представено също извлечение от сметката на И. С. Д. от ТБ [фирма]. При съобразяване на тези доказателства не би могъл да се определи като правилен и съобразен с представените по делото доказателства изводът на органите по приходите, съдържащ се в ревизионния акт, че доходът на жалбоподателя в размер на 15 690 евро или 30 686, 97 лв. е с недоказан произход. Посоченият доход е доход, получен от продажбата на един недвижим жилищен имот, доход, придобит през съответната данъчна година и е необлагаем по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ. Съгласно посочения текст не са облагаеми доходите, придобити през данъчната година от продажбата или замяната на един недвижим жилищен имот, ако между датата на придобиването и датата на продажбата или замяната са изминали повече от три години. Не се спори между страните обстоятелството, че имотът е жилищен, както и обстоятелството на изминали три години между датата на придобиването и датата на продажбата на имота (последното обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства). При съобразяване на съдържанието на установяванията, съдържащи се в ревизионния акт следва извода, че органите по приходите основават изводите си единствено на обстоятелството, че представената декларация за размера на действителната продажна цена е частен документ и противопоставена на официалния документ, какъвто нотариалния акт, няма същата доказателствена сила. Така направените изводи са неправилни.

Тази съдебна инстанция съобразява постоянната практика на Върховния касационен съд, че при действието на чл. 179, ал. 1 от ГПК удостоверяването на нотариуса е обвързващо само относно извършените пред него изявления, но не и за това, че тези изявления съответстват на действителното. Действително, нотариалните актове притежават обвързваща материална доказателствена сила относно фактите, които удостоверява нотариусът във връзка с предоставената му от закона компетентност. Това са датата и мястото на сключване на сделката, страните между, които се сключва сделката, конкретния имот. По отношение на останалите обстоятелства, а именно, в частта, в която материализира волеизявленията на страните, включително и размера на платената продажна цена, нотариалният акт представлява частен свидетелстващ документ, и като такъв подлежи на преценка съобразно всички останали доказателства. Предварителният договор като писмено доказателство, съдържащо волеизявлението и на двете страни по сделката представлява по същността си обратно писмо и служи за разкриване на действителните отношения между страните, същият не е оспорен, няма съмнения относно автентичността на подписите на страните. Следователно, налице е предварителен договор, преди изповядване на сделката по нотариален ред, в който е записана по-висока продажна цена от посочената в нотариалния акт и

това е доказателство за действително уговорената цена на имота, израз на действителните отношения между страните. В процесния случай опровергаването на изявлението относно размера на платената, респективно действително получената цена за имота е извършено с други писмени доказателства, каквито са представените като доказателства по спора предварителен договор, нареждане за превод от „Пощенска банка (Ю. Еф Д. България“ АД) от 05.05.2011 г. за преведени от купувача Ю. Н. С. сума в размер на 16 000 евро с посочено основание покупка на имот, като в бордерото е посочено името на И. С. Д., както и е посочена банковата му сметка в ТБ [фирма], посочена също така и в предварителния договор за покупко-продажба на недвижимия имот, извлечение от сметката на И. С. Д. от ТБ [фирма] (в този смисъл и решение № 3165 от 06.03.2014 г., постановено по адм.д № 9934/2013 г. на Върховния административен съд).

При съобразяването на така установените обстоятелства следва извода за неправилност на изводите на органите по приходите, че сумата в размер на 15 690 евро (30 686, 97 лв.) е доход с недоказан произход, който не е бил деклариран от лицето, и който следва да се определи като друг облагаем доход, както и следващия от това извод, че поради тази причина посочената сума следва да бъде прибавена към данъчната основа за облагане на лицето за 2011 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 8269, 80 лв., като по този начин неправилно органите по приходите са прибавили посочената сума от 30 686, 97 лв. към данъчната основа за облагане на лицето за 2011 г. Тази съдебна инстанция определя като неправилни и изводите на органите по приходите, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи поради обстоятелството, че извършваната от него дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. В тази част страните също така не спорят по отношение на фактите, същите правилно са установени от органите по приходите, от събраните по делото доказателства. От събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 15 200 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3800 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

Като доказателства по спора са представени договори, сключени между

адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тѣжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството. Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение. Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 15 200 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3800 лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване.

В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл.

77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно. Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обоснова извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва.

По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., U., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността, извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., A., C-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., C-268/99. При съобразяване на така направените изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 3800 лв. към данъчната основа за

облагане на лицето за 2011 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 8269, 80 лв. В частта по отношение на направените разходи от лицето, не се установяват неправилни установявания от органите по приходите, оплаквания в тази насока не се съдържат и в жалбата.

При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2011 г. действително не се установява превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи, но не се установява и наличието на недекларирани доходи подлежащи на облагане, поради което не се установява и данък за довносяне в размер на 3448, 70 лв., със съответните лихви в размер на 2207, 54 лв. или общо в размер на 5656, 24 лв., в която част ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По отношение на данъчен период 2012 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 224391300503190/29.04.2013 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 6049, 73 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 604, 97 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 604, 97 лв. е бил внесен на 08.07.2013 г., като е била платена лихва в размер на 11.20 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 12 400 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3100 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Тази съдебна инстанция определя като неправилни изводите на органите по приходите, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи поради обстоятелството, че извършваната от него дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй

като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

Като доказателства по спора са представени договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тѣжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството. Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение. Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 12 400 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3100 лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване.

В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от

жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно. Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обосновава извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва.

По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., U., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността, извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., A., C-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., C-268/99. При съобразяване на така направените

изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 3100 лв. към данъчната основа за облагане на лицето за 2011 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 6049, 73 лв. В частта по отношение на направените разходи от лицето, не се установяват неправилни установявания от органите по приходите, оплаквания в тази насока не се съдържат и в жалбата. Във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирания период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 20 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв. Изводите си органите по приходите са обосנוвали с непредставянето на доказателства от страна на ревизираното лице. В жалбата се съдържа оплакване по отношение на определянето на началното салдо за 2012 г. в размер на 0.00 лв., независимо от обстоятелството, че за предходната финансова година 2011 г. не се установява превишаване на приходите над разходите на ревизираното лице. Всъщност, следва да се съобрази обстоятелството, че причината за определяне на началното салдо в размер на 0.00 лв. е свързана с обстоятелството на направени изводи от органите по приходите за недеklarирани приходи през 2011 г. от ревизираното лице и тяхното облагане по реда на ЗДДФЛ.

При съобразяване на обстоятелството на направени изводи в това съдебно решение за незаконосъобразност на ревизионния акт в частта му относно обстоятелството на недеklarирани приходи, началното салдо за 2012 г. следва да се определи като равно на крайното салдо за 2011 г. (при отчитане на обстоятелството, че не се налице недеklarирани приходи от лицето за 2011 г.), или началното салдо е това, което е определено от органите по приходите като установено превишаване на приходите над разходите за 2011 г. или е в размер на 16 342, 02 лв. (съобразено с приходите и разходите на лицето, така, както са определени на стр. 24 – стр. 26 от ревизионния доклад). При съобразяването на това обстоятелство не се установява определеното от органите по приходите превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи от лицето в посочения размер от 1766, 47 лв., а се установява превишаване на получените приходи спрямо извършените разходи, или се установяват получени приходи в размер на 32 766, 22 лв. (16342, 02 + 559, 23 + 15 864, 97) и при съобразяване на правилно определените от органите по приходите извършени разходи в размер на 18 190, 67 лв. се получават парични средства в края на данъчния период в размер на 14 575, 55 лв. Тази сума от 14 575, 55 лв. следва да се определи като начално салдо за периода 2013 г. Така направените изводи не се отричат от по принцип правилните изводи на органите по приходите, че не се доказва наличието на парични средства в ревизираното лице в размер на 20 000 лв., доколкото не са представени доказателства за получени ренти, както и

доказателства за получено дарение. При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2012 г. не се установява превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 1766, 47 лв., поради което ревизионният акт в частта му на определени задължения за 2012 г. в размер на 486, 65 лв. дължим данък и лихви в размер на 261, 61 лв. следва да се отмени като незаконосъобразен.

По отношение на данъчен период 2013 г.

По отношение на финансовата 2013 г., от събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10005523/24.04.2014 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 10 314, 60 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1031, 46 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за донасяне в размер на 1031 лв. е бил внесен на 25.06.2014 г., начислена е лихва в размер на 16, 06 лв., като е била платена лихва в размер на 9.20 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 18 150 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4537, 50 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Тази съдебна инстанция определя като неправилни изводите на органите по приходите, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи поради обстоятелството, че извършваната от него дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

Като доказателства по спора са представени договори, сключени между

адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тѣжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството. Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение. Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 18 150 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4537, 50 лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване.

В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл.

77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно. Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обоснова извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва.

По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., U., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността, извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., A., C-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., C-268/99. При съобразяване на така направените изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 4537, 50 лв. към данъчната основа

за облагане на лицето за 2013 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 10314, 60 лв. В частта по отношение на направените разходи от лицето, не се установяват неправилни установявания от органите по приходите, оплаквания в тази насока не се съдържат и в жалбата. Във връзка с наличните парични средства в началото на ревизирания период, органите по приходите не са съобразили декларираното от лицето обстоятелство за налични парични средства в размер на 18 000 лв. (от трудови възнаграждения, дарение и изплащана рента за периода 2005 г. – 2010 г.), като са определили начално салдо в размер на 0.00 лв. Изводите си органите по приходите са обосנוвали с непредставянето на доказателства от страна на ревизираното лице. Началното салдо за 2013 г. следва да се определи като равно на крайното салдо за 2012 г., и е в размер на 14 575, 55 лв. Несъобразени със събраните доказателства са изводите на органите по приходите в частта им, в която е определена като с неустановен произход, съответно като недеklarиран доход сумата в размер на 1500 лв., получена по сметката на ревизираното лице от А. Г. С.. Като доказателство по спора е представено извлечение от сметката на А. Г. С. в ТБ „У.“, от която се установява внасянето на посочената сума по сметката на А. Г. С. (с посочено основание заем за Р. К.), и доколкото се установява превеждането на посочената сума от сметката на А. Г. С. по сметката на И. С. Д., тази съдебна инстанция приема за достоверни дадените обяснения от страна на жалбоподателя, че това е била сума, която е била дадена в заем на А. Г. С. и след това е била върната на жалбоподателя.

Изводите си тази съдебна инстанция съобразява и с обстоятелството на липсата на установена задължителна форма на договора за заем на парични средства. При съобразяването на това обстоятелство неправилно органите по приходите са увеличили общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ със сумата в размер на 1500 лв. Несъобразени със събраните доказателства са и изводите на органите по приходите относно получените от И. С. Д. за процесния период суми в размер на 5349, 67 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че по банкова сметка на ревизираното лице са получени суми в размер на 5349, 67 лв. от В. К. с посочено основание плащане по ИД 3041/2012. Съобразно писмените обяснения от И. С. Д. сумата представлява частично плащане след удържане на таксите за частен съдебен изпълнител по и.д. № 3041/2012 т. от името на негови доверители – М. Д., А. Д. и Г. Д. в качеството им на наследници на М. Д. (първи братовчед на ревизираното лице), като правната помощ е била оказана на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. Като доказателство по спора е представена декларация от М. Х. Д., Г. М. Д. и А. М. Д., които декларират, че са получили изцяло сумата от 5349, 67 лв., представляваща получената цена от публичната продажба на недвижим имот по и.д. № 3041/2012 г. на частен съдебен изпълнител И. Х., като сумата им е била предадена в брой през м. 08.2013 г. от адвокат И. С. Д., техен роднина и адвокат. От събраните по делото доказателства действително се установява упълномощаването от страна на М. Х. Д. (лично и като майка и

законен представител на детето А. М. Д.) и от страна на Г. М. Д. да бъдат представявани от адвокат И. С. Д.. Представена е и писмо от частен съдебен изпълнител И. Х., адресирано до М. Х. Д., Г. М. Д. и А. М. Д., чрез адвокат И. С. Д., с което посочените лица се уведомяват за изготвянето на постановление за възлагане на недвижим имот, като имотът е продаден за сумата от 6476, 75 лв. При съобразяване на тези доказателства и на обстоятелството, че от събраните по делото доказателства не се установява обстоятелството на извършени насрещни проверки на посочените физически лица, съдът определя изводите на органите по приходите като несъобразени със събраните доказателства.

При така установените обстоятелства следва извода, че неправилно органите по приходите са увеличили общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. със сумата в размер на 5349, 67 лв. При съобразяването на тези обстоятелства за финансовата 2013 г. не са налице доказателства за наличието на недеklarирани доходи, каквито установявания са направени с ревизионния акт, поради което ревизионният акт в частта му на определени задължения за 2013 г. в размер на 1139, 18 лв. дължим данък и лихви в размер на 496, 65 лв. следва да се отмени като незаконосъобразен. Следва да се определи ново крайно салдо за данъчната 2013 г. като се съобрази определеното начално салдо за 2013 г. в размер на 14 575, 55 лв. При съобразяването на началното салдо (налични парични средства в брой) за 2013 г. в размер на от 14 575, 55 лв. + 1401, 38 лв. или общо паричните средства в началото на данъчния период са в размер на 15 976, 93 лв. При съобразяване на обстоятелството на парични средства в началото на данъчния период в размер на 15 976, 93 лв., на постъпления за данъчния период в размер на 28 953, 57 лв., на разходи в размер на 16 896, 53 лв., на парични средства в края на данъчния период в размер на 1540, 07 лв., се установява превишаване на получените приходи в сравнение на направените разходи в размер на 26 493, 90 лв., която сума следва да се определи като началното салдо за следващия данъчен период, а именно за данъчен период 2014 г.

За данъчен период 2014 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10006069/29.04.2015 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 5778, 90 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 577, 89 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 577, 89 лв. е бил внесен на 23.07.2015 г., начислена е лихва в размер на 13, 48 лв., като е била платена лихва в размер на 2.98 лв. Установява се, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 11 810 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 2952, 50 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д.

като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Тази съдебна инстанция определя като неправилни изводите на органите по приходите, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи поради обстоятелството, че извършваната от него дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност.

Като доказателства по спора са представени договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тъжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството. Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение. Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 11 810 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 2952, 50

лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване.

В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно. Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов

договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обоснована извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва.

По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., У., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността, извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., А., С-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., С-268/99. При съобразяване на така направените изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 2952, 50 лв. към данъчната основа за облагане на лицето за 2014 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 5778, 90 лв. При съобразяване на обстоятелството на определено начално салдо за периода 2014 г. в размер на 26 493, 90 лв. + 1540, 07 лв. или общо парични средства в началото на данъчния период от 28 033, 97 лв., на постъпления в размер на 16 415, 81 лв., на разходи в размер на 17 405, 38 лв., на парични средства в края на данъчния период в размер на 1002, 89 лв. се определя крайно положително салдо за 2014 г. в размер на 26 041, 51 лв., а не както са определили органите по приходите превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 452, 39 лв. При съобразяването на това обстоятелство неправилно органите по приходите са увеличили годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г. със сумата от 452, 39 лв. При съобразяването на това обстоятелство следва да се определи като незаконосъобразен ревизионния акт в частта му на установените задължения за 2014 г. в размер на 341, 38 лв. и лихви в размер на 114, 14 лв.

За данъчен период 2015 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10011135/22.04.2016 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 10 201, 50 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 1020, 15 лв., авансово удържан данък в

размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 1020 лв. е бил внесен на 28.12.2016 г., начислена е лихва в размер на 10, 50 лв. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 11 810 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 2952, 50 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Като доказателства по спора са представени договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тѣжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството.

Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение. Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 19 270 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4817, 50 лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата,

лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване. В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно.

Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обосновава извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва. По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да

постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., У., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността, извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., А., С-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., С-268/99.

При съобразяване на така направените изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 4817, 50 лв. към данъчната основа за облагане на лицето за 2015 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 10 201, 50, 90 лв. При съобразяване на обстоятелството на определено крайно салдо за 2014 г. в размер на 26 041, 51 лв. и при налични парични средства в началото на 2015 г. в размер на 1002, 89 лв. общо паричните средства в началото на данъчния се определят в размер на 27 044, 40 лв. При съобразяване на постъпления в размер на 23 871, 21 лв., на разходи в размер на 29 360, 33 лв., на парични средства в края на данъчния период в размер на 1337, 14 лв. се определя крайно положително салдо за 2015 г. в размер на 26 218, 14 лв., а не както са определили органите по приходите превишаване на извършените разходи спрямо получените приходи в размер на 5823, 37 лв. При съобразяването на това обстоятелство неправилно органите по приходите са увеличили годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. със сумата от 5823, 37 лв. При съобразяването на това обстоятелство следва да се определи като незаконосъобразен ревизионния акт в частта му на установените задължения за 2015 г. в размер на 1064, 24 лв. и лихви в размер на 246, 88 лв.

За данъчен период 2016 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че И. С. Д. е подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 10001683/30.03.2017 г., в която е декларирал годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност (адвокатски услуги) в размер на 7009, 80 лв., данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 700, 98 лв., авансово удържан данък в размер на 0.00 лв., като дължимия данък за довносяне в размер на 700 лв. е бил внесен на 30.03.2017 г. За същия период органите по приходите са установили, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 13 800 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 3450 лв. Органите по приходите са анализирали представените договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ като възложител и И. С. Д. като изпълнител, като е направен извода, че лицето не осъществява за своя

сметка професионална дейност, налице е заобикаляне на Закона за задълженията и договорите, като по този начин лицето не може да се ползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, тъй като извършваната дейност не може да се квалифицира като свободна професия и на практика няма разходи, правени от лицето за негова сметка във връзка с тази дейност. Като доказателства по спора са представени договори, сключени между адвокатско дружество „Балкански и партньори“ в качеството му на възложител и И. С. Д. в качеството му на изпълнител, като дружеството възлага, а адвокатът приема да извършва цялостно правно обслужване и подпомага дейността на дружеството чрез даване на устни и писмени юридически консултации, изготвяне на правни становища в различни клонове на правото, осъществяване на необходимите делови отношения с клиенти по извършване на правни действия, водене на преговори за сключване на договори, изготвяне на молби, тъжби, заявления, жалби и други книжа, свързани с работата на адвокатското дружество, осъществяване на защита и процесуално представителство пред съдилища, административни органи и други юрисдикции, вътрешно организационни и текущи задължения по нормалното функциониране и статута на дружеството. Договорът е с неопределен срок от време, като съгласно чл. 7, ал. 1 за изпълнението на работата по предмета на договора, дружеството заплаща ежемесечно на адвоката и съгласно чл. 7, ал. 2 при постигане на конкретни резултати с положителен ефект за развитието на делото или случая, след допълнително договаряне, дружеството може да изплаща на адвоката допълнително възнаграждение.

Както и се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение от събраните по делото доказателства се установява, че от доходите от упражняване на свободна професия в размер на 19 270 лв. лицето е приспаднало 25% разходи за дейността в размер на 4817, 50 лв. Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване. В процесния случай не се спори между страните, че

жалбоподателят е адвокат, не се спори, че не е регистриран като едноличен търговец, не се спори, че е самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване (доколкото за всеки един от процесните периоди са установени заплатени от жалбоподателя разходи за осигурителни вноски по КСО и ЗЗО). Изводите си органите по приходите обосновават само с обстоятелството, че лицето не осъществява професионална дейност за своя сметка. Изводите на органите по приходите не са съобразени с нормите на Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и групи адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г, могат да сключват да сключват помежду си писмен срочен или безсрочен договор за постоянна работа срещу определено възнаграждение, като ако в договора не е уговорено друго, възнаграждението се дължи месечно. Съгласно чл. 77, ал. 2 в случаите, когато договорът предвижда и явяване пред съд, упълномощаването се извършва от адвоката, адвоката от Европейския съюз или адвокатското дружество, сключили договора, като в този случай възложителят извършва преупълномощаване със съгласието на клиента. Съгласно чл. 77, ал. 3 за договора по ал. 1 намират приложение разпоредбите на договора за поръчка. В процесния случай е налице именно сключен договор по чл. 77, ал. 1 от Закона за адвокатурата, за който следва да намерят приложение разпоредбите на договора за поръчка, което изключва определянето му като трудов договор и приложимостта на разпоредбите на Кодекса на труда. Сключването на това договор е възможно и напълно допустимо по силата на Закона за адвокатурата и в този смисъл изводите на органите по приходите, че по този начин се цели заобикаляне на разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, са необосновани. При съобразяване на обстоятелството, че несъмнено не е налице сключен трудов договор и на приложимостта на съответните разпоредби от Закона за адвокатурата тази съдебна инстанция обосновава извода за извършване на дейност от жалбоподател като такава по смисъла на параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДФЛ. Всъщност следва да се съобрази обстоятелството, че изискването на извършване на професионална дейност за своя сметка е и изискване за независимост на дейността на лицето, която я извършва. По този начин наличието на сътрудничество с адвокатско дружество не е достатъчно, за да постави под въпрос независимостта на адвоката от адвокатското дружество. По този начин, със сключването на този граждански договор, адвокатът е направил избор относно организацията на дейността си, което обстоятелство не позволява да се заключи, че адвокатът не извършва дейността си независимо, за своя сметка. В тази връзка следва да се направи и разликата между наето лице и самостоятелно заето лице, като понятието за наето лице е понятие на правото на Европейския съюз, установено още в решение от 19 март 1964 г., У., 75/63, и обратно за дейност на самостоятелно заето лице се приема, че е дейността,

извършвана без каквото и да е отношение на подчиненост, решение от 17 юни 1996 г., А., С-107/94 и решение от 20 ноември 2001 г., J. и др., С-268/99. При съобразяване на така направените изводи следва и извода, че неправилно органите по приходите са приели, че лицето не може да се възползва от разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и да намалява получения доход с нормативно признати разходи, като в резултат на това неправилно са прибавили сумата от 3450, 50 лв. към данъчната основа за облагане на лицето за 2016 г., която по подадената годишна данъчна декларация е в размер на 7009, 80 лв.

При съобразяването на това обстоятелство следва да се определи като незаконосъобразен ревизионния акт в частта му на установените задължения за 2016 г. в размер на 345, 98 лв. и лихви в размер на 45, 27 лв.

При съобразяване на събраните по делото доказателства и направените правни изводи не се установява и обосноваване на приложимостта на ревизията при особени случаи – в процесния случай по чл. 122, ал. 2, във връзка с ал. 4 от ДОПК.

При така изложените фактически и правни изводи следва извода за незаконосъобразност на ревизионния акт.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски общо в размер на 1510 лв. (внесена държавна такса в размер на 10 лв. и възнаграждение за адвокат в размер на 1500 лв. по представен договор за правна защита и съдействие), като с оглед на отмяната на обжалвания акт като незаконосъобразен, направеното искане е основателно.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22221017002076-091-001/15.08.2018 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С., с който на И. С. Д. са определени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъка върху доходите на физическите лица за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г., съответно в размер на 3449, 68 лв. и лихви от 2207, 54 лв. за 2011 г., 486, 65 лв. и лихви от 261, 61 лв. за 2012 г., 1139, 18 лв. и лихви от 496, 65 лв. за 2013 г., 341, 38 лв. и лихви от 114, 14 лв. за 2014 г., 1064, 24 лв. и лихви от 246, 88 лв. за 2015 г., 345, 98 лв. и лихви от 45, 27 лв. за 2016 лв. или общо установени задължения в размер на 10 199, 20 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция да заплати в полза на И. С. Д. направените по делото разноски в размер на 1510 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: